
Barátok Verslista

Szószövő 139.

2006. VIII. 07.

E heti 8 szó a következő:

ültem, édes, mostoha, soha, született, öröm, halál, láttalak

Fenti szavakat Kovács Károly: Ars poetica 1. kísérlet c.verséből vettem.

Bambusz: Homo ludens

Élet, te édes-gonosz mostoha,
örömmel s bánattal teli játék,
előre senki nem tudja soha,
még ha deres is a halánték,

mit pörget ki a rulett kereke,
rossz vagy jó lapot oszt-e a mágus,
hatost mutat-e a kocka teteje,
s melyik arcát mutatja Janus.

Nem született még e földre oly ember,
ki megmondhatná, mit hoz a sors,
de ha béke van és hallgat a fegyver,
lehetsz mosollyal játszó vidám bohóc.

2006.08.15.

Dobrosi Andica: Édes öröm!

Kérlek -

térülj, pattanj, ülj ide,
üldözz belőlem
bút hamar!

Ha nem jössz,
kikezd ez a mostoha élet
s bánatrongyba varr...

Lásd be végre,
soha nem azért születünk halálig,
hogyan beérjük azzal:

mosolyunk
(egyszer)
göngyöleggé válik.

Jávorka Ágnes: –

Mint édes mostoha ültem
soha meg nem született
gyermekem mellett,
láttalak, mint halált,
mint az öröm aláz
maga alá.

Masong József: Temető kövén

Csak ültem mélán
nehéz gondolatok közt
temető kövén a hárs alatt,
feledve a mostoha sorsot,
mert tudtuk ki született
azért eljön a halál, de most
magam előtt édes alakod
megjelenni látszik,
arcodról öröm sugárzik,
szívemnek megnyugvás,
hogyan odaát,
boldognak láttalak...

Molnár Szilvia: Élsz megint (haiku-lánc)

vajúdik a Föld:
megszületni láttalak
szemed tengerén

vajúdik a Föld:
ősz öreg érzésekben
lappangó tavasz

vajúdik a Föld:
ültem édes ugyanígy
öröm-halálban

vajúdik a Föld:
mostoha-soha húzza
remény-magzatát

vajúdik a Föld:
berzenkedő tegnapok
véred keverik

vajúdik a Föld:
felöklendi szétrágott
mégisszeretést

vajúdik a Föld:
tefelsírás felszakad
élsz megint miért.

2006. VIII. 15.

Pogány Zoltán: Halálos vacsora

Halál, én egyszer már megláttalak,
(csontcsuhában bőrtelen lábon)
Öledbe ültem, láncos fák alatt
(éreztem, hogy jaj de nem fázom)
Fényszerű voltál, édes láng-alak
(sikoltás egy néma szeszélyben)
Szívemre mostoha öröm tapadt
(lyukszemed üregébe néztem)

Kaszádon gyerke rozsdá született
(kerenyem gyürke végű volt még)
Nem maradt sehol bennem az az arc
(zsenge sárba vegyült a moslék)

Soha sírva más nem nevettegett
(mert firtatott, vissza-aláztam)
Fecsegyve feledtem mit is hadarsz,
(nem fagytam verítékes lázban)

Értél, láttál-e ekkor, akkor ott,
(koptatott kövű istállóban)
Vagy egyik ujjam vágytad csak talán
(vércsonk-, és csonkvér-pocsolyában)
Rozsdás vastömeg, hogy megtámadott,
(nagyapám törő dühe mellett)
Szecskavágó nyekergő asztalán
(egy-ujjam, mégis, mire kellett?)

Halál, szép neved megjegyeztem én
(egyszer megvárlak, parolázzunk)
Nem sírok akkor sem, ígérhetem
(zörgős, keserves lyukba mászunk)
Betakarsz, mint egy kemény költemény
(márvány és szikföld nem is fájhat)
Vigadva jöttöd, hogy kinevetem
(lelkemből főzd meg vacsorádat)

Szádalmás, 2006. augusztus 15.

Poéta: Vég

Örömömből született
édes mostohám.
Csak ültem soha nem hívtalak
s halál Te mégis eljöttél értem.

2006.08.08.

Szabo Gitta: Míg a halál el nem választ!

Melletted ültem s
csak néztem édes mosolyod.
Nem szóltun, a csendet hallgattuk,
a perc s pillanat varázsát.

Kéz a kézbe,
tekintete a tekintetbe kapaszkodott,
s lelkünk öröm járta át, és

a csendben megszületett a boldogság.

Még nem láttalak szebbnek, boldogabbnak,
s tekítetted kék tengerében,
soha nem veszttem el így még.
Ajkunk összeért, lepecsételtük a megszületett érzést.

Mindörökre! Míg a halál el nem választ!

Az érem két oldala

Ültem az ágyad szélén s néztelek,
Néztem törékeny termeted,
mit a betegség felemészített.
Láttalak édesanyám, az élet küszöbén,
melynek egyik felén épp,
hogyan született egy gyermek,
a másik oldalán, már
várt rá a halál.
Szememben "öröm"könnyek,
hogyan foghatom puha, lágy kezéd,
s segíthetek az úton,
menni, menni fel a
Mennyekbe!

A 138. Szószövő játékunk nyertese Pogány Zoltán lett! Gratulálok! Nyereménye: Kamarás Klára (Sida): Arcok a múltból c. kötete

Vissza

Nyitó képernyőre

Barátok Verslista

© dalos